

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1405/2006**2006 m. rugsėjo 18 d.****nustatantis konkrečias žemės ūkio priemones mažosioms Egėjo jūros saloms, ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

- (1) Dėl kai kurių Egėjo jūros salų ypatingos geografinės padėties, tiekiant žmonėms vartoti, perdirbti arba žemės ūkyje naudoti būtiniausius produktus, atsiranda papildomų transporto išlaidų. Be to, dėl izoliuotumo ir atokumo atsirandantys objektyvūs veiksniai dar labiau suvaržo šių Egėjo jūros salų ūkio subjektus bei gamintojus ir labai kenkia jų veiklai. Tam tikrais atvejais ūkio subjektai ir gamintojai susiduria su dvigubu izoliuotumu. Šios kliūtys gali būti sušvelnintos sumažinant minėtų produktų kainą. Todėl tikslinga nustatyti specialią tiekimo tvarką, pagal kurią būtų užtikrinamas tiekimas į Egėjo jūros salas ir papildomų išlaidų, atsirandančių dėl šių salų atokumo, izoliuotumo ir nutolimo, kompensavimas.
- (2) Egėjo salų patiriamas problemas ypač sustiprina šių salų mažumas. Norint užtikrinti, kad numatytos priemonės būtų veiksmingos, jos turėtų būti taikomos tik saloms, vadinamoms „mažosiomis salomis“.
- (3) Bendrijos politika siekiant padėti vietos gamybai mažosiose Egėjo jūros salose, nustatyta 1993 m. liepos 19 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2019/93, nustatančiu konkrečias priemones mažosioms Egėjo jūros saloms

dėl tam tikrų žemės ūkio produktų⁽¹⁾, buvo taikoma daugeliui produktų ir tų produktų gamybos, prekybos jais ar jų perdirbimo priemonėms. Šios priemonės buvo veiksmingos ir užtikrino žemės ūkio veiklos išsaugojimą bei plėtrą. Bendrija turėtų ir toliau remti tokią gamybą – pagrindinį veiksnių užtikrinant aplinkos, socialinę ir ekonominę pusiausvyrą mažosiose Egėjo jūros salose. Patirtis rodo, kad, kaip ir kaimo plėtros politikos atveju, glaudesnė partnerystė su vietos valdžios institucijomis gali padėti tikslingiau spręsti konkrečias atitinkamų salų problemas. Todėl parama vietos gamybai ir toliau turėtų būti teikiama pagal bendrą programą, parengiamą tinkamiausiu geografiniu lygmeniu, ir šią programą Graikija turėtų pateikti Komisijai.

- (4) Kad būtų pasiektas tikslas sumažinti kainas mažosiose Egėjo jūros salose ir sumažinti papildomas išlaidas, atsirandančias dėl jų atokumo, izoliuotumo ir nutolimo, tačiau išlaikant Bendrijos produktų konkurencingumą, pagalba turėtų būti teikiama Bendrijos produktų tiekimui į mažąsias Egėjo jūros salas. Teikiant tokią pagalbą turėtų būti atsižvelgiama į papildomas vežimo į mažąsias Egėjo jūros salas išlaidas ir, jei tai yra žemės ūkyje naudojami ir perdirbimui skirti produktai, į papildomas išlaidas, atsirandančias dėl salų izoliuotumo ir atokumo.
- (5) Atsižvelgiant į tai, kad kiekiai, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, neviršija mažųjų Egėjo salų tiekimo poreikių, ši tvarka nekenkia tinkamam vidaus rinkos veikimui. Be to, specialios tiekimo tvarkos ekonominė nauda neturėtų sukelti susijusių produktų prekybos iškreipimų. Todėl turėtų būti uždrausta išsiųsti arba eksportuoti šiuos produktus iš mažųjų Egėjo jūros salų. Tačiau šiuos produktus turėtų būti leidžiama išsiųsti arba eksportuoti, jeigu specialios tiekimo tvarkos teikiama ekonominė nauda yra kompensuojama, arba, perdirbtų produktų atveju, siekiant sudaryti sąlygas regioninei prekybai. Taip pat reikėtų atsižvelgti į eksportą į trečiąsias šalis ir todėl leisti vykdyti perdirbtų produktų eksportą, atitinkantį tradicinį eksportą. Be to, šis apribojimas neturėtų būti taikomas tradiciniam perdirbtų produktų išsiuntimui. Siekiant aiškumo, šis reglamentas turėtų nurodyti referencinis laikotarpis tradiciškai eksportuojamiems ar išsiunčiamiems kiekiams apibrėžti.

⁽¹⁾ OL L 184, 1993 7 27, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003 (OL L 270, 2003 10 21, p. 1).

- (6) Norint pasiekti specialios tiekimo tvarkos tikslus, šios tvarkos ekonominiai privalumai turi turėti įtakos gamybos sąnaudoms ir sumažinti kainas visoje gamybos ir paskirstymo grandinėje iki pat galutinio vartotojo. Todėl ekonominiai privalumai turėtų būti užtikrinami tik tada, jei jais faktiškai pasinaudos galutiniai vartotojai, taip pat turi būti atliekami tinkami patikrinimai.
- (7) Kad būtų galima lengviau pasiekti vietinės žemės ūkio produktų gamybos plėtros ir žemės ūkio produktų tiekimo tikslus, tiekimo saloms planavimas turėtų būti suvienodintas, o Komisijos ir Graikijos partnerystė susisteminta. Graikijos paskirtos valdžios institucijos turėtų parengti prognozuojamus tiekimo balansus, ir jie turėtų būti pateikti Komisijai tvirtinti.
- (8) Mažųjų Egėjo jūros salų ūkininkai turėtų būti skatinami tiekti kokybiškus produktus ir turėtų būti palengvinama prekyba tokiais produktais.
- (9) Siekiant sušvelninti konkrečias ūkininkavimo mažosiose Egėjo jūros salose kliūtis, atsirandančias dėl jų atokumo, izoliuotumo ir nutolimo, mažumo, kalnuotumo, klimato ir ekonominės priklausomybės nuo nedaugelio produktų, gali būti taikoma nuostata, leidžianti nukrypti nuo Komisijos nuoseklios politikos neleisti teikti valstybės veiklos pagalbos Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų gamybai, perdirbimui ir prekybai jais.
- (10) Įgyvendinant šį reglamentą neturėtų būti sumažintas konkrečios paramos, kuri iki šiol buvo skiriama mažosioms Egėjo jūros saloms, dydis. Kad galėtų įgyvendinti tinkamas priemones, Graikija turėtų disponuoti sumomis, lygiavertėmis paramai, kurią Bendrija jau suteikė pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2019/93. Šiuo reglamentu nustatoma nauja paramos žemės produktų gamybai mažosiose Egėjo jūros salose sistema turėtų būti koordinuojama su likusioje Bendrijos dalyje galiojančia parama tiems patiems produktams ir siekiant aiškumo, Reglamentas (EEB) Nr. 2019/93 turėtų būti panaikintas.
- (11) Remiantis subsidiarumo principu ir 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisyklės ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams⁽¹⁾, esme, mažosioms Egėjo jūros saloms skirtų konkrečių priemonių valdymą derėtų perduoti Graikijai. Taigi šios priemonės gali būti

vykdomos pagal Graikijos pateiktą ir Komisijos patvirtintą paramos programą.

- (12) Graikija nusprendė nuo 2006 m. sausio 1 d. taikyti bendrosios išmokos schemą visai šaliai. Siekiant užtikrinti atitinkamos tvarkos dėl mažųjų Egėjo jūros salų koordinavimą, Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 turėtų būti iš dalies atitinkamai pakeistas.
- (13) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽²⁾.
- (14) Šiame reglamente numatyta programa turėtų būti pradėta nuo 2007 m. sausio 1 d. Tačiau tam, kad programa galėtų būti pradėta taikyti minėtą dieną, Graikijai ir Komisijai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos iki programos taikymo pirmosios dienos turėtų būti leista imtis visų parengiamųjų priemonių.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

IVADINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis ir apibrėžimas

- Šiuo reglamentu nustatomos konkrečios priemonės dėl Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų ir žemės ūkio produktų gamybos būdų, skirtos sumažinti sunkumus, kurie atsiranda dėl mažųjų Egėjo jūros salų atokumo ir izoliuotumo.
- Šiame reglamente „mažosios salos“ reiškia visas Egėjo jūros salas, išskyrus Kretą ir Eviją.

2 straipsnis

Bendrijos paramos programa

Nustatoma Bendrijos paramos mažosioms saloms programa. Ji apima:

- specialią tiekimo tvarką, kaip numatyta II skyriuje, ir

⁽¹⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1156/2006 (OL L 208, 2006 7 29, p. 3).

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

b) konkrečias paramos vietos žemės ūkio produktams priemonės, kaip numatyta III skyriuje.

d) jei taikoma, poreikį nesudaryti kliūčių galimai vietinių produktų gamybos plėtrai.

II SKYRIUS

SPECIALI TIEKIMO TVARKA

3 straipsnis

Prognozuojamas tiekimo balansas

1. Nustatoma žemės ūkio produktų, kurie mažosiose salose yra būtini žmonių maistui, kitų produktų gamybai arba naudojimui žemės ūkyje, speciali tiekimo tvarka.

2. Parengiamas prognozuojamas tiekimo balansas, kuriame nurodomas 1 dalyje minimų žemės ūkio produktų kiekis, reikalingas metiniams tiekimo poreikiams patenkinti. Prognozuojamą tiekimo balansą sudaro Graikijos paskirtos valdžios institucijos, ir jis teikiamas Komisijai patvirtinti.

Gali būti parengtas atskiras įmonių, kuriose pakuojami ir perdirbami vietos rinkai skirti produktai, tradiciniam siuntimui į likusią Bendrijos dalį ar eksportui vykdant tradicinę prekybą, poreikių prognozuojamas balansas.

4 straipsnis

Specialios tiekimo tvarkos taikymas

1. Pagalba teikiama 3 straipsnio 1 dalyje minimų produktų tiekimui į mažąsias salas.

Pagalbos suma nustatoma atsižvelgiant į papildomas prekybos produktais mažosiose salose išlaidas, skaičiuojamas nuo Graikijos žemyninėje dalyje esančių įprastinių pakrovimo uostų, taip pat iš tranzito salų uostų ar pakrovimo į galutinės paskirties salas, uostų.

2. Įgyvendinant specialią tiekimo tvarką, visų pirma atsižvelgiama į:

a) konkrečius mažųjų salų poreikius ir tikslus kokybės reikalavimus;

b) tradicinius prekybos srautus su žemyninės Graikijos dalies uostais ir tarp Egėjo jūros salų;

c) siūlomos pagalbos ekonominį aspektą;

3. Teisė naudotis specialia tiekimo tvarka suteikiama su sąlyga, kad ekonominė nauda būtų faktiškai perduota galutiniam vartotojui.

5 straipsnis

Eksportas į trečiąsias šalis ir išsiuntimas į likusią Bendrijos dalį

1. Produktai, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, gali būti eksportuojami į trečiąsias šalis arba išsiunčiami į likusią Bendrijos dalį tik laikantis pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą nustatytų sąlygų.

Šios sąlygos visų pirma apima pagalbos, gautos pagal specialią tiekimo tvarką, grąžinimą.

2. Eksportuoti į trečiąsias šalis arba išsiųsti į likusią Bendrijos dalį galima produktus, mažosiose salose perdirbtus iš produktų, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, neviršijant tradicinio eksporto ir tradicinio išsiuntimo kiekių. Eksportuojami ar išsiunčiami kiekiai nustatomi pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

Už taip eksportuojamus produktus eksporto grąžinamoji išmoka nesuteikiama.

6 straipsnis

Išsamios tvarkos taikymo taisyklės

Išsamios šio skyriaus taikymo taisyklės priimamos pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą. Tokios taisyklėse visų pirma apibrėžiamos sąlygos, pagal kurias Graikija gali iš dalies keisti kiekius ir išteklius, kasmet skiriamus įvairiems produktams, kuriems gali būti taikoma speciali tiekimo tvarka, ir prirėkus nustatyti pristatymo sertifikatų sistemą.

III SKYRIUS

PARAMOS VIETOS ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTAMS PRIEMONĖS

7 straipsnis

Paramos priemonės

1. Paramos programa apima priemones, kurių reikia vietinės žemės ūkio produktų gamybos tęstinumui ir plėtrai mažosiose salose užtikrinti.

2. Paramos programa parengiama tokiu geografiniu lygmeniu, kokį Graikija mano esant tinkamiausią. Programą rengia Graikijos paskirta kompetentinga institucija; Graikija, pasikonsultavusi su atitinkamo vietos lygio kompetentingomis institucijomis ir organizacijomis, programą pateikia Komisijai tvirtinti.

8 straipsnis

Atitikimas ir suderinamumas

1. Priemonės, kurių imamasi pagal paramos programą, turi atitikti Bendrijos teisę, būti suderinamos su kitomis Bendrijos politikos kryptimis ir priemonėmis, kurių imamasi šioms politikos kryptims įgyvendinti.

2. Priemonės, kurių imamasi pagal paramos programą, turi būti suderinamos su priemonėmis, kurios įgyvendinamos pagal kitas bendrosios žemės ūkio politikos priemones, ypač bendrą rinkų organizavimą, kaimo plėtrą, produktų kokybės reikalavimus, gyvūnų gerovę ir aplinkos apsaugą.

Pagal šį skyrių negali būti finansuojama jokia priemonė teikiant:

- a) papildomą paramą išmokų ar pagalbos schemoms, nustatytiems pagal bendrą rinkos organizavimą, išskyrus objektyviais kriterijais pateisinamais išskirtiniais atvejais;
- b) paramą mokslinių tyrimų projektams arba priemonėms, kuriomis siekiama paremti mokslinių tyrimų projektus, arba priemonėms, kuriomis Bendrijos finansavimas gali būti skirtas pagal 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimą 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje ⁽¹⁾;
- c) paramą priemonėms, kurioms taikomas 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai ⁽²⁾.

9 straipsnis

Paramos programos turinys

Paramos programą gali sudaryti:

- a) kiekybiniais rodikliais apibūdinta esama žemės ūkio gamybos padėtis, atsižvelgiant į turimų įvertinimų rezultatus, kuriuose nurodomi skirtumai, trūkumai ir plėtros galimybės;

⁽¹⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/53/EB (OL L 29, 2006 2 2, p. 37).

⁽²⁾ OL L 227, 2005 10 21, p. 1.

- b) siūlomos strategijos, pasirinktų prioritetų ir kiekybinių tikslų apibūdinimas, poveikio, kurio tikimasi ekonomikos, aplinkos ir socialinėje srityse, įskaitant užimtumą, vertinimas;

- c) priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis ir bendra orientacinė finansavimo lentelė, kurioje apibendrinami galimi panaudoti ištekliai;

- d) įvairių priemonių, kurių imamasi pagal paramos programą, suderinamumo ir nuoseklumo patvirtinimas ir kriterijai, naudojami atliekant stebėseną ir vertinimą;

- e) priemonės, kurių imtasi siekiant užtikrinti veiksmingą ir tinkamą programos įgyvendinimą, įskaitant reklamos, stebėsenos bei vertinimo priemones ir nuostatas dėl patikrinimų bei administracinių sankcijų;

- f) už programos įgyvendinimą atsakingos kompetentingos institucijos nurodymas ir atitinkamo lygio institucijų ar susijusių įstaigų nurodymas.

10 straipsnis

Stebėseną

Procedūros ir fiziniai bei finansiniai rodikliai siekiant užtikrinti veiksmingą paramos programos įgyvendinimo stebėseną patvirtinami pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

IV SKYRIUS

PAPILDOMOS PRIEMONĖS

11 straipsnis

Valstybės pagalba

1. Komisija gali leisti teikti veiklos pagalbą dėl žemės ūkio produktų, kuriems taikomi Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai, šiuos produktus gaminančiuose, perdirbančiuose ir parduodančiuose sektoriuose, siekiant sušvelninti konkrečias ūkininkavimo mažosiose salose kliūtis, atsirandančias dėl jų atokumo, izoliuotumo ir nutolimo.

2. Graikija gali skirti papildomą finansavimą paramos programai įgyvendinti. Tokiais atvejais Graikija pranešta Komisijai apie valstybės pagalbą, o Komisija pagal šio reglamento nuostatas gali ją patvirtinti kaip paramos programos dalį. Tokiu būdu nusiųstas pranešimas apie pagalbą yra pranešimas pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį.

V SKYRIUS

FINANSINĖS NUOSTATOS

12 straipsnis

Finansiniai ištekliai

1. Šiame reglamente numatytos priemonės yra intervencinės priemonės, skirtos reguliuoti žemės ūkio rinkas, kaip apibrėžta 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 dalies b punkte.

2. Bendrijos kasmetinis finansavimas II ir III skyriuose numatytoms priemonėms neviršija didžiausios 23,93 mln. EUR sumos.

3. Specialiai tiekimo tvarkai, nurodytai II skyriuje, kasmet skiriama suma negali viršyti 5,47 mln. EUR.

VI SKYRIUS

BENDROSIOS, PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

13 straipsnis

Paramos programos projektas

1. Atsižvelgdama į 12 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytą finansavimą, Graikija iki 2006 m. spalio 31 d. Komisijai pateikia paramos programos projektą.

Programos projektą sudaro prognozuojamo tiekimo balanso projektas, kuriame nurodomi produktai, jų kiekiai ir Bendrijos pagalbos tiekimui dydis, ir paramos vietos gamybai programos projektas.

2. Komisija įvertina siūlomą paramos programą ir priima sprendimą dėl jos patvirtinimo pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

3. Paramos programa pradeda nuo 2007 m. sausio 1 d.

14 straipsnis

Įgyvendinimo taisyklės

Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės priimamos pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą. Jos visų pirma apima:

⁽¹⁾ OL L 209, 2005 8 11, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 320/2006 (OL L 58, 2006 2 28, p. 42).

a) sąlygas, pagal kurias Graikija gali iš dalies keisti tiekimo pagalbos kiekius ir dydžius, ir paramos priemonės arba išteklių paskirstymą vietos gamybai remti;

b) nuostatas, susijusias su būtinausiomis patikrinimų ir administracinių sankcijų, kurias turi taikyti Graikija, specifikacijomis.

15 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 144 straipsnį įsteigtas Tiesioginių išmokų vadybos komitetas (toliau – komitetas).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis – vienas mėnuo.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

16 straipsnis

Nacionalinės priemonės

Graikija imasi priemonių, būtinų šio reglamento laikymuisi užtikrinti, ypač dėl patikrinimų ir administracinių sankcijų, ir apie tai praneša Komisijai.

17 straipsnis

Pranešimai ir ataskaitos

1. Graikija kiekvienais metais ne vėliau kaip vasario 15 d. Komisijai praneša apie savo turimus asignavimus ir kuriuos ji kitais metais ketina panaudoti paramos programai įgyvendinti.

2. Graikija ne vėliau kaip kiekvienų metų birželio 30 d. pateikia Komisijai ataskaitą dėl šiame reglamente numatytų priemonių įgyvendinimo praėjusiais metais.

3. Ne vėliau kaip 2011 m. gruodžio 31 d. ir vėliau kas penkerius metus Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia bendrą ataskaitą, kurioje apžvelgiamas veiksmų, kurių imtasi pagal šį reglamentą, poveikis ir prie kurios prireikus pridedami atitinkami pasiūlymai.

18 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EEB) Nr. 2019/93 nuo 2007 m. sausio 1 d. panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal šio reglamento I priede pateiktą atitikmenų lentelę.

19 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

Pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą Komisija gali priimti reikiamas pereinamojo laikotarpio priemones, kad būtų užtikrintas sklandus perėjimas nuo priemonių pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2019/93 prie šiuo reglamentu įdiegiamų priemonių.

20 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 dalinis pakeitimas

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 iš dalies keičiamas taip:

1) 70 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) visų kitų tiesioginių išmokų, išvardytų VI priede, kurios referenciniu laikotarpiu buvo skirtos ūkininkams Prancūzijos užjūrio departamentuose, Azorų salose, Maderoje, Kanarų salose ir Egėjo jūros salose.“;

b) 2 dalies pirmoji pastraipa pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės gali skirti 1 dalyje nurodytas tiesiogines išmokas neviršydamos pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytų viršutinių ribų ir laikydamosi sąlygų, nustatytų IV antraštinės dalies 3, 6 ir 7–13 skyriuose.“;

2) 71 straipsnio 2 dalies pirmoji pastraipa pakeičiama taip:

„2. Nepažeisdama šio reglamento 70 straipsnio 2 dalies, pereinamuoju laikotarpiu atitinkama valstybė narė taiko VI priede nurodytas tiesiogines išmokas laikydamosi sąlygų, nustatytų IV antraštinės dalies 3, 6 ir 7–13 skyriuose, ir neviršydama biudžeto viršutinių ribų, atitinkančių 41 straipsnyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos šių tiesioginių išmokų komponentą, nustatytą 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.“;

3) I ir VI priedų eilutė, kurioje minimos „Egėjo salos“, išbraukiama.

21 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d. Tačiau 11, 13 ir 14 straipsniai taikomi nuo jo įsigaliojimo dienos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. rugsėjo 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. KORKEAOJA

PRIEDAS

Atitikmenų lentelė

Reglamentas (EEB) Nr. 2019/93	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 3 dalis	4 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 4 dalis	5 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 5 dalis	5 straipsnio 2 dalis
3a straipsnio 1 dalies a punktas	—
3a straipsnio 1 dalies b punktas	12 straipsnio 3 dalis
3a straipsnio 1 dalies c punktas	4 straipsnio 3 dalis ir 14 straipsnio b punktas
3a straipsnio 1 dalies d punktas	6 straipsnis
3a straipsnio 2 dalis	6 straipsnis
5 straipsnis	7 straipsnio 1 dalis
6 straipsnis	—
8 straipsnis	—
9 straipsnis	—
11 straipsnis	—
12 straipsnis	—
13 straipsnis	—
13a straipsnis	15 straipsnis
14 straipsnis	12 straipsnio 1 dalis
14a straipsnis	16 straipsnis
15 straipsnio 1 dalis	17 straipsnio 2 dalis
15 straipsnio 2 dalis	17 straipsnio 3 dalis
16 straipsnis	21 straipsnis